

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ว่าด้วยการกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวย ผิดปกติ กระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวน ข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ระเบียบนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการกล่าวหาบุคคล ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่มีชื่อผู้เสียหาย ซึ่งได้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

“คำกล่าวหา” หมายความว่า การที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมือง

อื่นร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น โดยมีเจตนาจะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาดังกล่าว

ข้อ ๔ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือเรียกพยานเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือขอทราบข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือทำการสืบสวนแล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การได้สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว

ความตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับบุคคลซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีผู้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ผู้กล่าวหายื่นคำกล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ข้อ ๖ คำกล่าวหาอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาพร้อมพยานหลักฐาน หรืออ้างพยานหลักฐาน ในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ใช่ผู้เสียหายให้ยื่นคำกล่าวหาพร้อมด้วยพยานหลักฐานให้ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๔) ลายมือชื่อผู้กล่าวหา

กรณีที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาด้วยวาจาให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกคำกล่าวหาไว้และหากผู้กล่าวหานำบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นพยานมาด้วย ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำไว้เพื่อประกอบการกล่าวหา

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรายงานคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็ว

ข้อ ๗ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า คำกล่าวหายังมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้

พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโดยเรียกผู้กล่าวหามาให้ถ้อยคำเพิ่มเติม หรือเรียกพยาน เอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือขอทราบข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือทำการสืบสวน ก่อนก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อได้รับคำกล่าวหาถูกต้องและครบถ้วนตามข้อ ๖ แล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพียงพอสำหรับการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็วต่อไป หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพียงพอ หรือข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป

ข้อ ๙ บรรดาเรื่องใดๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้ดำเนินการก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลสมบูรณ์ใช้ได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ ๑๐ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้รักษาการตาม ระเบียบนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับ ใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ปานเทพ กล้าณรงค์ราญ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ